

„Primorec“ izhaja vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugače stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto 80 kr.; za tuje države več poštne stroški. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Gosposki ulici št. 9

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za sesterostopno petilvrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. — Posamične številke se prodajajo po 2 kr. — Rokopisi se ne vračajo.

SIMONU GREGORČIČU.

(K petdesetletnici njegovega rojstva).

V délih svojih živel sám boš večno.

A. Aškerc.

V délih svojih živel sám boš večno,
Mož, ki redki svoj praznuješ god!
Náte bratov zrè Slovenov rod,
Ki oslavlil mater mu nesrečno.
In navdušeno ob uri tej
Širi glas se preko naših mej:
V délih svojih živel sám boš večno! . . .

Bratom, sestram si preblagi brat:
V svojem sreci srca naša družis,
Neomajno svèti stvári služis,
Pesmij zlatih zlati svoj zaklád
V rádnost nam ljubeče si podaril
In globoko v prsih ti razžaril
Ž njimi si ljubezni ogenj vroč.
Pol stoletja je preteklost vzela,
Ko ti žitja luč je zagorela,
In resnobnih dnij nemila moč
Znake v dušo črtati začela . . .
Kar je v tebi in okolo tebe
V teku let viharnih se godilo,
V knjigi pesmij se je ohranilo,
V nji odkril si jasno svetu — sebe!
In mi slušamo te srčne glase:
Zdaj veseli so in zdaj resnobni,
Časih blaženstvo iz njih zasije,
Časih govore o sili zlobni . . .
In takó v sedanje resne čase
Govor se oglašá — poezije!
Vidiš? . . . V koči sredi cvétnih lèh
Devi je družnica tvoja knjiga:
Bere, in britkost jí prsi dviga,
In na lici ziblje se nasméh.
Družbi zbrani v dómu svétlem, čuj,
V srca vroča pesem tvoja sega,
In v nebó se potlej glas razlega:
„Ljubljenca nam pevca Bog varúj!“
Spremljaj ta ljubezen te povsodi,
Srečen, blažen in poslavljen bodi!

Dóbo vidim pred seboj povšečno:
V tvoj spomin praznuje časten god
Bratov zloznih pomlajeni rod,
Ki si mater mu oslavlil srečno.
In jednako kot ob uri tej
Širi glas se zdušen preko mej:
V délih svojih živel sám boš večno! . . .

E. Gangl.

(UČITELJSKI TOVARIŠ. Št. 21).

Slovenske šole v Gorici.

Danes nam je naznaniti svojim čitateljem veselo novico, da visoko c. kr. naučno ministerstvo je zavrnilo utok mestnega staršinstva goriškega proti sklepu deželnega šolskega sveta, da goriško mesto mora ustanoviti za slovenske otroke štirirazredno ljudsko šolo.

Verjetno je, da naši mestni očetje se ne bodo mirovali, marveč, da z adnji dan po zakonu odmerjenega roka (60 dnij) podajo pritožbo na upravno sodišče.

Ali tudi ta morebitni korak našega mestnega zastopa nas ne vznemiri, kajti do prihodnjega šolskega leta bo gotovo govorilo to zadnjo besedo tudi upravno sodišče, da takó nam to zavlačevanje ne bo nalagalo težkih bremen še za eno šolsko leto. Prepričani smo pa tudi, da naši mestni očetje pogorijo tudi pri upravnem sodišču, kajti vsa borba za slovensko šolo se je vršila takó previdno in natačno, da največji naš nasprotnik ne bo

mogel najti kakega veljavnega formalnega pogrška, ki je največkrat povod izgubi pravd pri omenjenem sodišču.

Upanje je torej utemeljeno, da s prihodnjim šolskim letom bo moralo že goriško mesto ustanoviti štirirazredno ljudsko šolo.

Pa tudi prosilci so podali na ministerstvo utok proti onemu delu sklepa deželnega šolskega sveta, ki ni ugodil naši prošnji v oni točki, ki je prosila dve šoli: eno za dečke in drugo za deklice. Ministerstvo je zavrnilo tudi ta utok. Ali to nas ne vznemirja, saj smo že povedali, da je šel od naše strani utok na ministerstvo le iz razloga, da se to uprašanje ni zavleklo še za 30 dnij.

Če tudi ministerstvo ni ugodilo naši zahtevi, vendar smo popolnoma zadovoljni z rešitvijo, kajti razdelitev učencev po spolu, vsaj od 10. leta naprej, zapové lahko deželni šolski svet. V mestih so pač že taki odnosi, da vsi razlogi govore za tako razdelitev po spolu. Italijanski otroci so vsi razdeljeni po spolu in to celó od prvega početka: zakaj naj bi slovenski otroci ostajali skupaj do 14. leta? Zató smo več kot prepričani, da deželni šolski svet ne bo pustil take nevarne dvojne mere, marveč, da bo zahteval tudi za slovenske otroke razdelitev po spolu od 10. leta naprej. Ako se to zgodi, bo ustrezno zdravim pedagogičkim načelom, našim srčnim željam in dosedanji praksi pri ljudskih šolah v goriškem mestu.

Dolgo časa smo se morali boriti za to pridobitev. Ne bomo opisovali te prezanimive borbe, saj je gotovo dobro znano pazljivim čitateljem „Soče“ in „Primorca“. Le toliko naj rečemo, da takó previdnega boja za kako pošteno stvar ni še bilo na Slovenskem. Kaj hočete več, ako smo dali celó pred notarjem potrditi vsak podpis prosilcev? ako smo podali vse mogoče dokaze o stariših in otrocih? Velikanski kup pisem, imenikov, razkazov itd. se je bil nabral. Da, celó natančen obris goriškega mesta je bil priložen: ondi je bilo povedano, po koliko otrok prebiva v posamičnih ulicah. itd.

Koliko dela je prizadejala ta borba, ni lahko povedati. Ali o tem naj molčimo, kajti ti uspehi nekatere ljudi silno bodejo iz lahko umljivih razlogov.

Vsak Slovenec gotovo z velikim veseljem pozdravi to novico, ki znači velik korak naprej v našem narodnem življenju v goriškem mestu. S tem se rešimo velikega bremena, katero smo morali nositi vsled v nebó kričeče krivice. Odslej bomo obračali dosedanji narodni davek v druge namene, da svoje delovanje kolikor mogoče razširimo na druga polja, ki so doslej še neobdelana, pusta in prazna, kajti naše moči so prešibke, da bi mogli sami skrbeti za vse, česar nam je potreba. — Če tudi prevzame tedaj skrb za ljudsko šolo mesto, vendar se ne rešimo narodnega davka, kateri smo morali plačevati doslej. Če tudi ne v toliki meri, vendar veliko bomo morali še žrtvovati, predno dosežemo oni smoter, ki mora biti globoko zapisan v vsakem slovenskem srcu, namreč, da si zopet priborimo vse ono, kar nam je bilo ukradeno. To je smoter narodnemu delovanju slovenskega prebivalstva na Goriškem!

Nadaljevalna šola za obrtne učence je ustanovljena — in zdaj je zagotovljena tudi mestna ljudska šola za slovensko mladino, evo dve novici, ki morate nadahnuti vsako slovensko srce z najboljšimi nadami za prihodnost in z odkritosrčno hvaležnostjo do onih mož, ki so z velikim trudom, z ustraj-

nostjo in odločnostjo priborili eno in drugo. Le naprej! Ne udajmo se! Z nami Bog!

* * *

Učerajsnji „Corriere“ trdi, da ministerstvo je zató zavrnilo prepravični utok goriškega mesta, da je potolazilo Slovence zaradi neuspeha v uprašnju o dvojezičnih napisih pri istrskih sodiščih! — Čudno modrovanje! Na Goriškem so zdaj postavljeni slovenski napisi pri vseh sodiščih, ki imajo opravilo tudi s Slovenci: mi torej ne potrebujemo v tej reči nikakega tolažila z Dunaja. Da ministerstvo odkloni oni utok, je bilo že davno gotovo, kajti na Dunaju imajo vse drugače nazore o utemeljenosti in resničnosti nego v „Corrierovem“ urednistvu.

Isti „Corriere“ pripoveduje, da šolski odsek je že sklenil pritožbo proti ministrskemu odloku. Ne dvomimo, da mestni zastop sprejme zopet soglasno sklep šolskega odseka. Naj le! Prepričani smo, da pogorijo tudi v zadnji instanci, kakor so pogoreli v prvi in drugi.

† Car Aleksander III.

Smrt tega mogočnega carja je vzbudila veliko sožalje po svetu. Vsi dvori so izrazili carici-udovi in novemu carju svoje sožalje. Presv. cesar Fran Josip se je razjokal, ko je dobil poročilo o tej smrti. Dvorna žalost bo trajala 6 tednov. V ruski kapelici na Dunaju je bila v soboto maša zadušnica za pokojnega carja; udeležili so se je nadvojvoda Rajner z ruskim odposlancem, dvorni dostojanstveniki, ministra Krieghammer in Kallay, knez Windischgrätz in veliko drugih imenitnikov.

Vsa Francija žaluje za carjem, kakor da je bil njen vladar. V Parizu so razobesili črne zastave in imenitne dame so se oblekle v črno žalno obleko. Predsednik Perrier je brzojavno naznanil novemu carju Nikolaju Aleksandroviču II. veliko žalost Francije, ki je „občutila zanj več nego preprosto spoštovanje“.

Tudi v Italiji je smrt carjeva vzbudila veliko žalost, kajti tudi tam so spoznali, da car Aleksander je bil prijatelj in ohranilec evropskemu miru. — Tudi kardinal Rampolla se je podal k ruskemu rezidentu, da mu izjavi globoko sožalje na veliki izgubi, ki je zadela carsko obitelj in Rusijo. Carja so smatrali kot trdno oporo vatikanski politiki.

Nemški cesar je naložil vsej vojski 14-dnevno žalovanje; mornarica bo žalovala 3 tedne. Pogreba se udeleži sam cesar Viljem in več vojaških deputacij.

Bavarski princ-regent je odredil žalovanje na 4 tedne, angleška kraljica pa na 2 tedna.

Bolgarija žaluje za carjem osvoboditeljem. Vojska bo žalovala 8 dnij. Predsednik Sobranja se je v toplih besedah spominjal carja in v znamenje žalosti zaključil sejo. Knez Ferdinand je brzojavno naznanil novemu carju Nikolaju žalost Bolgarije; car je kneza brzojavno zahvalil za sožalje, kar je znak boljših odnosov mej Rusijo in Bolgarijo.

Nepopisna pa je žalost v Rusiji. Ko se je v Petrogradu raznesla vest o smrti carjevi, razkrivali so ljudje glave na ulicah, križali se in molili za carja.

Vsi peterburški listi proslavljajo soglasno čednosti Aleksandra III., njegovo ljubezen do resnice, stud njegov do sleparstva tako v vsakdanjem življenju, kolikor v politiki, njegovo kristalnočisto družinsko življenje, katero

je bilo visok uzor vsemu ljudstvu. Pokojni car je bil najbolji tolmač tradicionalnih nalog ruskega naroda, bil je naroden vladar. „Novoje Vremja“ pravi, da je umrl car kakor vsi Rusi: močan po svoji vesti in po svoji po- božnosti. Ostavil je Rusijo — pravijo „No- vosti“, zdravo, močno, spoštovano, moralno svežo in sposobno za razvoj. Po svoji trdnosti in premišljenosti bil je car trdna opora ev- ropškemu miru. — Po samem sebi, opaža „Svět“, proslavil je car Aleksander Rusijo kakor se nikdo drugi. On je bil prvi car iz hiše Romanov, ki se ni vojskoval v Evropi. „Novoje Vremja“ pa pridodaja, da Evropa se ni videla take prikazni. Obdan od evropskih zvez stal je sam s svojo Rusijo. Ostal je miren in je prisilil Evropo, da spo- štuje mir in zaupa čistemu srcu carjevemu.

Nekoliko podatkov o carju in njegovi rodbini.

Car Aleksander III. porodil se je dne 10. marca 1845. v Peterburgu. Bil je drugorojeni sin carja Aleksandra II. Nikola- jeviča in carice Marije Aleksandrovne. Ker je bil dne 24. aprila leta 1865. umrl Aleksandrov starejši brat, cesarjevič Nikolaj, postal je Alek- sander cesarjevič in poročil zaročnico svojega pokojnega brata, princesinjo Dagmar, hčer kralja Danskega, sestro grškega kralja in prin- cesinje Galles. Ko je dne 13. marca 1881. leta padel car Aleksander II. pod roko nihi- lističkih morilcev, zasedel je prestol cesarjevič Aleksander 36 let star. O njegovi vladi ni treba da govorimo, kajti splošno je znano, da je bil pokojni mogočni car jako rahlo- čuten, blagega srca, uzoren oče in blag vladar, a slehernemu je tudi znano, da je bil fizično pravi orjak, izredno močan in krepak. Kar pa se dostaje njegovega zakona, javna je tajnost, da je iskreno ljubil svojo soprogo. Iz tega srečnega zakona porodilo se je 5 si- nov in hčera: Veliki knez Nikolaj (cesar- jevič, rojen leta 1868.), Veliki knez Jurij (rojen leta 1871., nesrečni knez, katerega muči neozdravljiva bolezen), Velika kneginja Ksenija (rojena leta 1875.), Veliki knez Mihaj (rojen leta 1878.) in Velika kne- ginja Olga, (rojena leta 1882.)

Novi car Nikolaj Aleksandrovič II.

se je porodil dne 26. maja 1869. l. Odgoji- telj mu je bil general Danilovič, jako učen mož, ki je mladega cesarjeviča temeljito po- učil v vseh strokah znanosti in vojaške vede. Mladi car govori in piše popolnoma poleg svojega domačega jezika še francoski, nemški in angleški jezik. — V svojih detinskih letih je bil sedanji car sibkega zdravja, sedaj pa je zdrav, krepak. V letu 1891. je bil dovršil svoje svetovno potovanje. Mudè se v japan- skem mestu Kioto bil bi bil kmalu postal žrtva nekega policijskega vojaka. Ta poslednji je bil zamahnil sabljo nad tedanjim cesarje- vičem, in Bog vé, kaj bi se bilo dogodilo, da ni princ Jurij grški zadržal mahlje, ven- dar se mu še sedaj pozna lisa na obrazu. Na Dunaju je bil sedanji car koncem leta 1890. in 11. maja 1891. Kakor rečeno, je car Nikolaj sedaj čvrsta in krepka postava; obraz mu je obrobljen svitlorjavo brado, podobno oni pokojnega cesarjeviča Rudolfa. Car je srednje velikosti in pravega ruskega tipa.

Proglas carja Nikolaja II. se glasi:

„Po nezapopadljivem sklepu Božjem nehala je dragoceno življenje mojega iskreno ljub- ljenega očeta-carja. Teška njegova bolezen ni se hotela umakniti niti pred umetnostjo zdravnikov, niti pred dobrodejnim podnebjem na Krimu. Dne 20. oktobra t. l. preminol je v Livadiji, v krogu svojecev, v naročju carice in v naročju mojem. Naše žalosti ni mogoče izraziti v besedah, ali razumelo jo bode vsako rusko srce, in uverjeni smo, da ga ni mesta v vsej veliki državi, kjer ne bi točili gorkih solz za carjem, ki je bil prezgodaj poklican s tega sveta, ki je ostavil zemljo svojo, ka- tero je ljubil z vso silo ruske duše in katere blagostanju je bil posvetil vse svoje mišljenje, ne plaše se pri tem ni za svoje zdravje, ni za svoje življenje.

Tudi daleč preko mej Rusije ne bodo mogli drugače, nego da bodo slavili spomin

carjev, v katerem poslednjem sta bila po- osobljena resnica in mir in kateri ni nikdar prelomil dane besede v svojem živ- ljenju. Toda zgodi naj se volja Vsemožnega!

Tolazi naj nas zavest, da je naša žalost, žalost vsega ljubljeneega naroda in ljud- stvo naj ne pozabi, da je trdnost svete Ru- sije v nje edinosti z nami in v nje neoma- jeni udanosti do nas. Mi pa se spominjamo, ob tej žalostni, toda slovesni uri, ko zasedamo pradedni prestol države ruske in z isto ne- razdružljivo spojenega carstva Poljskega, ve- like kneževine Finske, oporoke našega pre- minolega očeta in nadahneni z isto oporočo storimo pred oblicem Najvišjega sveto oblubo, da bomo imeli vsikdar pred očmi kot jedini cilj mirni razvoj, moč in slavo drage Rusije in osrečenje vseh naših zvestih podanikov“.

Ta manifest je napravil najugodniši utis širom sveta, celó ljubeznivi Poljaki pi- šejo o njem simpatično. Rusko časopisje pa naglašá, da še nijeden vladar ruski ni zasel prestola ob tako ugodnih okolnostih. „Novoje Vreme“ naglašá, da novi car govori veliko manje o sebi nego pa o svojem očetu, ko- jemu je bil udan z otroško ljubeznijo. Car Aleksander ni mogel podeliti Rusiji večje to- lažbe nego to, da je zagotovil v svojem ma- nifestu, da mu bode jedini cilj mirno blago- stanje, moč in slava Rusije. Car Nikolaj je vzel vladne vajeti v svoji roki v trenutku, ko zavzimalje Rusija častno mesto kot pribežališče miru med civilizovanimi državami.

Zaročnica novega carja

prestopila je k pravoslavni veri dne 2. t. m. Pri obedu so bili prisotni car Nikolaj, carica udova, veliki knezi in velike kneginje. Prin- cesa je dobila ime Aleksandra Feo- dorovna in naslov „pravoverna velika kneginja“. Po dovršenem prestopu vsprejela je obhajilo po pravoslavnem obredu. Prestop se objavi po posebnem manifestu.

Goriške novice.

Osebnosti. — Presv. cesar je po- delil županu, veleposestniku in deželnemu poslancu v Podgori gosp. Antonu Klan- čiču zlati križec za zasluge s krono. Gosp. Klančič končuje 25. leto svojega vzgled- nega županovanja. Častitamo!

— Gosp. pristav Alojzij Dell' Ara je postal svetovalstveni tajnik v Gorici.

— V Podbrezjah na Gorenjskem je umrla 2. t. m. gospá Marija Jegličeva roj. Avsenek v 55. letu svoje starosti. Pokojnica je bila soproga pred kratkim umrlega deželnega računarja v Gorici g. Andreja Je- gliča. Smrt ljubljeneega soproga jo je takó potrla, da je kmalu tudi njo poklical smrtni angelj na boljši svet. Mir njeni duši! Ostali rodbini naše odkritosrečno sožalje. (Tri hčere so omožene; prosta je le še najmlajša hči g.čna Avgusta. Trije sinovi so preskrbljeni; Rudolf je c. kr. nadporočnik, Andraž je c. kr. sodni pristav zdaj v Cerknem in Ma- kso je železniški uradnik. Nepreskrbljen je najmlajši Teodor).

— Gosp. Josip Rustja, c. kr. gozdni oskrbnik v Pedrazzu na Tirolskem, naš rojak, se je poročil v ponedeljek z gospodično Her- mino Ouschan, hčerko gospoda svetnika v Gorici. Mladi zakonski drojci naše presrečne častitke.

— Gosp. Jakob Komavli, učitelj v Des- klah, je dobil nadučiteljsko službo v Št. Ferjanu, izpraznjeno vsled smrti pokojnega g. J. Juga.

† **Fran Hebat.** — V torek zvečer je umrl v goriški bolnici za rakom v grlu č. g. Fran Hebat, vikar v Vojsčici na Krasu. Rojen je bil v Renčah 8. jul. 1846., posvečen 18. sept. 1869. Pokojnik je bil uzoren du- hovnik in vrl rodoljub, katerega bomo težko pogrešali v svojih vrstah. Čast njegovemu spominu med nami! Mir duši!

„Goriški Sokol“ priredi v nedeljo teden svojo prvo jesensko veselico. Spored priobči prihodnja „Soča“.

Nekatero telovadno orodje je že došlo. Tisti rojaki v Gorici, ki želé udeleževati se telovadbe, naj se oglašé pri enem ali drugem odborniku.

Tamburaški zbor „Goriškega Sokola“ se je začel zopet pridno uriti. Vodja g. M. Korsič ima tudi letos veliko truda, ker mora nekatere člane učiti od početka. — Pri tem zboru je bilo nekaj takih članov, ki niso bili stalni v Gorici in so odšli. Ker je bilo treba na novo začeti, je zakasnila tudi jesenska veselica. —

„Slovanska knjižnica“. — Izšel je 29. snopič, ki prinaša drugo zbirko „Narodnih pripovedk v Soških planinah“, katere je „iz naroda za narod“ zbral in na- pisal A. G. — O prvi zbirki so se kaj laskavo izražali slovenski časopisi, mej temi tudi „Ljubljanski Zvon“.

Gregorčičevega snopiča je se veliko na razpolago. Doslej se ga je prodalo še le kakih 400 iztisov nad navadno število. Dva gospoda v Trstu sta ga kupila 40 iztisov in darovala odrasli mladini na slovenski šoli družbe sv. C. in M.

Nadaljevalna šola za obrtne učence v Gorici prične v kratkem svoje prekoristno delovanje. Ker prvo leto vsi učenci gotovo ne bodo sposobni za pravo nadaljevalno šolo, ustanovi se tudi pripravljalni tečaj, v katerem se bodo po 6 ur na teden ponavljali nauki ljudske šole. Tudi ta pri- pravljalni tečaj bo velike važnosti tudi za tako mladino, ki ne pojde v nadaljevalno šolo.

Rojaki v mestu in okolici! Zdaj imate to prekoristno šolo, po kateri smo že dolgo časa hrepeneli. Ako želite, da bodo vaši si- novi dobri mojstri v zidarstvu, mizarstvu, stavbarstvu, klesarstvu ali v drugih obrtih, dajte jih v to šolo, kjer se izobrazijo takó, da bodo delali čast svoji obrti, čast svojim starišem in narodu.

Upisovanje prične že v nedeljo od 11. do 12. ure predpoldne v „Slogini“ šoli v ulici Barzellini, kjer dá vodja te šole g. cesarski svetnik Fran Vodopivec vsa potrebna pojasnila starišem, njihovim namestnikom ali mojstrom, ki pripeljejo kakega učenca.

Gospodje učitelji v okolici, ki so poslali iz svojih sol kakega dečka v rokodelstvo v Gorico, naj blagovolé opozoriti stariše na to šolo in uplivati na to, da nam ne uide no- ben deček. — Zdaj imajo naši dečki v Gorici najlepšo priliko, da nadaljujejo svoje nauke tudi potem, ko so zapustili ljudsko šolo. Nikdo naj ne zanemari te prilike, sicer mu bo bridko žal v poznejšem življenju, da je nepremišljeno zapravljaj svoj mladostni čas, ko bi se bil lahko naučil veliko koristnega za svoj poklic.

Goriški župan. — „Corriere“ od torka se je postavil za zagovornika dr. Ven- utija proti interpelaciji poslancu grofa Alfreda Coronini-ja v državnem zboru. (Interpelacijo glej v današnji „Soči“.) Da za- govarja dr. V. ta list, je najboljše spricalo, kakó utemeljena in potrebna je bila ona in- terpelacija.

Nič slovenski! — Naši Goričani bi skoro od kraja pomrli za lakotjo, ako bi ne bilo slovenskih grošev. Vkljub temu se vsak hip repenčijo v svojih listih proti Slovencem. Zadnje dni so ropotali v raznih lahonskih listih proti mestnim stražnikom, da govorijo slovenski s prodajalci na sadnih trgih, češ, da bi tega ne smeli storiti. — Na take bu- dalosti naj odgovoré naši ljudje s tem, da ne bodo hoteli razumeti nobene laške besede od strani istih stražnikov.

Vojaštvo v Gorici je bilo pripravljeno 1. t. m., da se na povelje vsak hip lahko odpelje v Trst, kjer so se bali demonstracij zaradi dohoda istrskih županov, ki so prišli proteslovat proti dvojezičnim napisom. Na ko- lodvoru je bil pripravljen poseben vlak. — Ali taka previdnost za to priliko ni bila potrebna.

Pripravljalnico za srednje šole s slovenskim učnim jezikom namerava ustano- viti vlada v Gorici. Taka šola z italijanskim učnim jezikom je že več let pri tukajšnji c. kr. realki.

Vlada hoče s to pripravljavnico nadomestiti zahtevane slovenske vspelednice. Znano je, kaj je dejal minister Madeyski, namreč, da v deželah, kjer se sporazumejo vsi deželni ali državni poslanci, ustanovi srednje šole v deželnih jezikih. Vsled te izjave so se podali k ministru vsi stiri poslanci z Goriškega, zahtevajoči slovenskih in italijanskih vspelednic na srednjih solah.

Vlada hoče odgovoriti zdaj z ono pripravnico! Ne potrebujemo je! Dá naj slovenske vspelednice, potem bo mir, prej pa ne!

Radodarni doneski. — Današnja „Soča“ ima zopet obširen razkaz radodarnih doneskov za „Slogine“ zavode v Gorici, kar zopet dokazuje zares veliko požrtvovalnost našega naroda. To dokazuje tudi, da naše ljudstvo umeje velikansko važnost slovenskih sol v Gorici.

Tudi naša županstva so se začela zopet oglašati. Doslej ste poslali že županstvi v Solkanu in na Vogerskem vsako po 30 kron. Naj bi nobeno županstvo v deželi ne pozabilo „Sloginih“ zavodov, ko bo delalo prevdarke za prihodnje leto. Kar Slovenci na deželi žrtvujejo za Gorico, vse se jim povrne v obilni meri.

Tatvina. — Iz Prvačine: V noči med 5. in 6. novembrom so udrli neznani lopovi v hišo tukajšnjega krčmarja g. Gabrijele Lešana ter odnesli iz prodajalnice g. Antona Lešana jestvin, smodk in denarja v vrednosti okoli 100 gld. Paziti bo treba zanaprej na take ptičke, ki se brzkone klatijo v tukajšnji okolici, zlasti ker se bliža zima.

V Grgarju so se poslovali v torek od dosedanjega dolgoletnega vikarija preč. g. Andreja Lešana, ki je šel na Sv. Goro na mesto pokojnega vodje g. Tomaža Rutarja. Slovo je bilo prav ginljivo, kajti gospod vodja si je pridobil ljubezen vseh svojih duhovnanov. — Grgarci so dali odduška svoji žalosti na sijajen način; veliko spremstvo (staresinstvo, šolska mladina itd.) je sprejelo g. vodjo iz občine. Na kraju vasi je bil postavljen slavolok v znak žalosti. — Takó časti naše ljudstvo svoje pastirje, ki živé med ljudstvom za ljudstvo.

Tudi Korminci so se konečno zganili in v starašinski seji protestovali proti slovenskim napisom pri tamošnjem sodišču. To so storili še le 5. t. m. po dolgem pikanju in hujskanju irredentovskih časopisov.

Naši Brici, ki dajejo Kormincem veliko zaslužka, ko prihajajo po svojih opravilih k sodišču in davkariji, naj se zopet zganejo in prosijo za samostojno sodišče, da se takó ločijo od ljudij, ki žalijo slovensko narodnost.

Zaplembe. — „Agramer Tagblatt“ je zaplenjen najmanj vsak drug dan vsled brzovjavnega ukaza iz Trsta. Zaplenjajo se v glavnem članki proti naši domači vladi v tržaški rmeni hiši.

Tudi tržaški „Piccolo“ je zadnji čas večkrat doletela taka svida, a to največ zaradi hujskanja proti dvojezičnim napisom in v obče proti Slovanom.

Poreška baba „L'Istria“ je bila zaplenjena dva tedna zaporedoma zaradi hujskanja proti Slovanom.

Predelska železnica. — Solnograški odsek za zgradbo železnice Predel-Ture je izdal posebno brošuro, ki zagovarja železnico po Soški dolini čez (ali skozi) Predel in čez Ture. Proti koncu novembra bo tudi na Dunaju shod odposlancev raznih deželnih odborov, mest, kupčijskih zbornic itd., ki bo razpravljal o tej železnici.

Te dni je izšla v naši tiskarni 48. stranij obsežna brošura v nemškem jeziku, ki temeljito pobija vse razloge, katere navajajo od raznih stranij proti predelski železnici. Izdal jo je odsek za zgradbo predelske železnice v Bolcu, spisal pa strokovnjak, ki je porabil vse tiskane spise (in tudi v rokopisu) od l. 1848. naprej. Več o tej brošuri bomo še govorili.

Z dežele. — Na Kranjskem kar od kraja ustanavljajo samostojne župnije z naslovom „parochia“ in ne „curatia“. Kako je to, da pri nas plača pa zloglasna „curatia“

za „parochia“? Ali je za Kranjsko drugo učno ministerstvo?

Družba sv. C. in M. bo morala žrtvovati za šolstvo na Goriškem okoli 3000 gld. Te dni je poslala zopet 600 gld. na našega urednika. — Ali društveni denarničar se pritožuje, da veliko podružnic na goriškem zaoztaja v svojih dolžnostih od družbe. Prosimo slavna načelnikstva, da se požurijo in uredé vse zastanke. — Res je sicer, da naše ljudstvo silno veliko žrtvuje za šolske namene, ali vkljub temu naj slavne naše podružnice sv. C. in M. ne pozabijo na svoje dolžnosti. Mi bomo o svojem času imenovali one podružnice, ki bodo spale.

Slavna županstva opozarjamo, da dobé v naši tiskarni poleg doslej navadnih tiskovin tudi potrebne obrazce za poročila v vojaških rečeh, kakor „Izkazi o spremelah stanovališča“, „Premembnični izkazi“ itd.

Obešanje zvonov. — Iz današnjega dopisa v „Soči“ o zvonovih iz Gorice smo izvedeli, da se bavi z obešanjem zvonov brat našega najnovejšega deželnega poslanca g. Jos. Klančič, posestnik v Višku na Furlanskem. Naš g. dopisnik jako hvali njegovo delo in ga toplo priporoča.

S Tolminskega. — (Občinski davek na žganje.) Kmalu bodo župani sestavljali prevdarke za l. 1895. Skoraj vse občine se pritožujejo, da imajo malo dohodkov in veliko stroškov. Po vseh občinah vidimo, da je navržen občinski davek na vino in meso, ki pa ništa zdravju škodljiva. Zato je čudno od tistih občin, kjer niso še navrgli obč. davka na žganje. Znano je vendar, kako posebno v hribih zganjepitje spravlja ljudi ob zdravje in premoženje. Vrhu tega pravo in pristno žganje iz sadja zgublja svojo ceno, vsled znanega „fuzel“-na. Čas bi bil vendar enkrat, da bi vsa županstva naložila tudi davek na žganje in si s tem pomnožila občinske dohodke. Opozarjamo torej vsa županstva, naj ne mudijo postaviti v letošnje prevdarke tudi primerno svoto kot dohodke od žganja. Pomnijo naj, da s tem storijo dvojno dobro: prvič, pomnožijo dohodke, drugič omejijo zganjepitje. Oboje je prevažno. Od teh dohodkov lahko nekoliko odstopijo za „Slogine“ zavode.

Pred kasacijskim sodiščem na Dunaju se bo vršila javna obravnava vsled pritožbe ničnosti našega urednika in g. Ivana Kusarja, urednika „Rinnovamenta“, proti znani obsodbi pred laškimi porotniki v mesecu juniju. Znano je, da sta bila urednika obsojena prvi na 200 gld. drugi na 100 gld. globe in 100 oziroma 60 gld. izgube na varščini vsled obtožbe znanega Leopolda Travana. — Ta slučaj dá povod tudi drugim korakom od slovenske strani v doseg svojih svetih narodnih pravic.

Velikodušen dobrotnik. — Prejeli smo sledeči dopis, kateri radostnim srcem priobčujemo:

Leonhard baron Bianchi Duca di Casalanza, veleposestnik v Rubijah itd. je bil odlikovan pred kratkim za šolske zasluge s Fran Josipovim vitežkim redom. Tem prigodom daroval je za učne pripomočke za šolo v Gabrijah in Sovodujah 600 gld. Ta velikodušni dar tega preplemenitega šolskega dobrotnika ni osamljen. Naj si bode ktera koli potreba v soli ali pri soli, je gotovo v pomoč, bodi si duševno ali gmotno.

Ni dolgo tega, kar je potrosil iz svojga žepa čez 100 fl. v ureditev šolskega vrta pri gaberski soli. Ravno tej soli je podaril že več učnih pripomočkov in lepo podobo sv. Alojzija. Tudi otrok ne pozabi, ker večkrat jih obdaruje s šolskimi potrebščinami.

Res, velika je gmotna podpora preblagorodnega gospoda, a še večja je duševna obem šolam, kojima je že dolgo let na čelu kot predsednik krajnemu šolskemu svetu. Dasi nepopolnoma vešč našemu jeziku, obiskuje gostokrat obe soli in vidnim zanimanjem sledi odgoji šolske mladine. K ženskim ročnim delom, kje se mu zdi, da on predmeta ne razume, vodi preblagorodno gospo baroninjo, koja s svojo prirojeno ljubeznivostjo spodbuja otroke k marljivosti in

delavnosti. Pravo njegovo skrb do ljudske omike kaže posebno pri obravnava radi šolskih zamud, katere vodi vedno sam. S posebno ljubeznijo predočuje starišem korist in potrebo šole; ni ga uporneža, kojega bi ne omečil s svojo milobo. To njegovo prizadevanje se bogato poplačuje, ker obiskovanje šole v obeh solah je prav izgledno. Kakor soli, tako je tudi celi občini velik dobrotnik in pospeševatelj vsega dobrega. Čast in hvala mu! Služi naj v posnemanju!

Ostala Slovenija.

Izgređi v Balah. Iz Pulja pišejo: Na vseh vernih duš dan ob 9. uri zvečer napadla je tolpa razgrajalcev v Balah tamošnje orožniško postajo, razbila okna s težkimi kamni, potrgala dvojezične napise na istem poslopju in razbila dvojezičnih tablic ob uohodu v vas. Nekdo je celo streljal na orožnike, ki so razgnali tolpo. Iz Vodnjana in Sanvinčenta prišla je pozneje orožniška pomoč, tudi preiskovalni sodnik je prišel iz Rovinja v Bale. Sodnijska preiskava menda dokáže, kdo je provzročil izgrede.

Rovinj se zopet giblje. „Il Piccolo“ javlja iz Rovinja, da so tam zaprli trgovine, gostilne in kavarne v znamenje „sočutja“, ker je Piran vendar dobil dvojezični napis na sodišču. Mestni svet da se je sestal v „nujno“ sejo in sklenil, da odpošlje v Piran izjavo sočutja prebivalstva rovinjskega. — Kaj pa poreče góspoda v Rovinju, ako se tudi v tamošnjem sodnem okraju, v katerem biva poleg Lahov tudi lepo število Slovanov, izvede jednakopravnost v prilog Slovanov?

Otvoritvena slavnost nove telovadnice „Tržaškega Sokola“, ki se bode vršila v nedeljo dne 11. t. m., utegne postati sijajna. Pri slavnosti bo sodelovala slavna vojaška godba c. in kr. pešpolka princ Hohenlohe Schillingsfürst št. 87. Razun godbe bode obsegal vspeled tudi več pevskih točk, katere bode izvajal novi mešani pevski zbor „Tržaškega Sokola“. Da bode slavnost tem sijajnejša, nastopijo na odru naši najboljši dramatik in to v igrokazu povsem novem za Trst, kojega je priredil za ta večer znani g. Borovščakov. Slavnost zaključí ples, pri kojem bode svirala vojaška godba.

Knjige družbe sv. Mohorja. Ravno kar smo dobili letošnje knjige družbe sv. Mohorja. Vsebina jim je raznovrstna, unanja oblika zelo lep in ukusna ter na posebno čast družbini tiskarni. Stvarno oceno teh knjig priobčimo v kratkem, danes hočemo le zabeležiti, kaj je družba naklonila slovenskemu narodu. Družabniki dobé te le knjige: 1. Koledar družbe sv. Mohorja za navadno leto 1895. Str. 192. — Zgodbe Svetega pisma. Slovincem priredil in razložil dr. Francisek Lampe. I. snopič, Str. 96. — 3. Slovenske Večernice. 48. zvezek Str. 143. — 4. Umna živinoreja. Slovenskim gospodarjem v pouk popisal Franjo Dular, I. knjiga. Kako se domača živina zdrava ohrani. Str. 204. — 5. Naše škodljive rastline v podobi in besedi. Opisal Martin Cilenssek. III. snopič. Str. 159. — 6. Krščansko devišstvo. Nauki, vzgledi in molitve za dekleta. Spisal Anton Martin Slo m š e k. Str. 393.

Trojezični napis v Trstu. — Policijsko ravnateljstvo je imelo doslej le nemški in laški napis. Odslej pridenejo še slovenski napis, kar je edino pjavilno. Kaj pa pri poštnem in finačnem ravnateljstvu? Ali tam niso potrebni slovenski napisi?

Celjska gimnazija, ki visi še v zraku, je še vedno povod nemških hujskarij proti Slovincem. Poleg mestnega zastopa graškega so se oglasili tudi zastopi v Mariboru, Ptujju, Ljubnu, v Brežicah in Slovenjem Gradcu, protestovaje proti slovenski gimnaziji v Celju. Štajerski Slovenci morajo napeti pač vse sile, da preženó nemčurstvo iz svoje srede.

Trst 7. novembra. V Balah so orožniki po naročilu preiskovalnega sodnika zaprli devet največjih hujskačev in je izročili okrožnemu sodišču v Rovinju. Iz Pulja se je poslala v Bale stotinja vojakov.

Buzet 7. novembra. Nepoznani zlikovci so nocoj popolnoma zamazali na poštnem poslopju viseči dvojezični napis.

Zakaj ne bi ustregli ljubim Italijanom!! — „E dinost“ piše: „Italijanska gospoda po Istri protestujejo proti dvojezičnim napisom pri sodiščih, a dogodki v Kopru nam pričajo, da ne mrže samo slovenskih napisov, ampak tudi slovenske dijake, profesorje, uradnike, trgovce in kmete. Očividno ne sopejo radi jeden in isti vzduh skupno s Slovani in izvestno goje zeljo, da se ti drug drugemu toli nasprotni elementi ločijo tudi krajno. Gospoda bi hoteli biti lepo med seboj in mi jim ne štejemo v zlo te želje. Nasprotno, mi bi želeli, da se jim izpolni prej ko prej! Pri tem nam je v posebno zadoščenje, da so tudi drugi zaresni krogi za to, da ustrezemo našim ljubim Italijanom. V ta namen hočejo dotični krogi zastaviti svoje sile po nastopnem načrtu: a) **Učiteljske** je preseliti iz Kopra v Trst ali v Gorico. b) Ker je sodni okraj koperski itak prevelik, zasnovati je **ново sodišče** v Dolini za občino dolinsko in sosednje vasi. c) Katastralne občine Piran, Izola, Milje in Koper bi sestavljane laško okrajno sodišče v Kopru. d) Za ostanek slovenskega prebivalstva na Koperščini in Piranščini ustvariti je **ново okrajno sodišče** na Pomjansčini. e) Okrožno sodišče v Rovinju je premestiti v Pulj, okrajni sodišči v Rovinju in Vodnjanu pa je odpraviti ter zasnovati potem **ново italijansko sodišče** v Balah za katastralne občine Rovinj, Vodnjan in Bale, v Kanfanaru ali Sanvičentu pa **ново sodišče** za hrvatsko prebivalstvo na Rovinjščini in Vodnjansčini.

Po tem načrtu bi bilo vstreženo vsem Slovanom in Italijanom: mi bi imeli svoja sodišča, njim pa ne bi trebalo gledati dvojezičnih napisov ter prihajati v dotiko z barbarškimi Hrvati. Konec bi bilo protestom in izgredom za vedno. Torej zakaj ne bi ustregli našim ljubim Italijanom?! Torej, gospoda italijanska, na delo! Računati smete na vso našo pomoč!

Razgled po svetu.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). V ponedeljek je bila zopet seja. Po vzgledu drugih zastopstev v Evropi, dvignil se je predsednik baron Chlumetzky, da tudi v imenu naše zbornice izreče sožalje. Izjavil se je nastopno: „Visoka zbornica! Evropa žaluje na smrti Njegovega Veličanstva, carja ruskega, Aleksandra III. (Poslanci so ustali raz sedeže). Popolno fizično močjo in posvetno oblastjo še nedavno vodečega usodo svoje neizmerne države ter sodoločujočega tok svetovni zgodovini, pobrala je carja neizprosna smrt, ne prizanašajoča nikomur, potem, ko se ga je lotila zavrtna bolezen in je junaškim pogumom prenašal svoje trpljenje.

Ta tragiški, globoko pretresujoči dogodek spremlja ves svet najtoplejšim sočutjem, in že splošno človeško čustvovanje vzbuja v prsih slehernega iskreno sočutje. Za pokojnikom pa žalujemo tudi kot za zvestim in vernim prijateljem našega preljubega cesarja in prespoštovanih članov visoke cesarske hiše; oni občutijo bolešno to izgubo, a narodi avstrijski in mi vsi delimo z njimi to žalost, ki je zadela njih cesarja in njih cesarsko hišo. Nikdar pa ne pozabimo tudi v Avstriji, da je bil pokojni car veren zaščitnik evropskega miru, za katerega se je potegoval vse svoje življenje in z vso silo mogočne svoje občine. Evropa mu je hvaležna na tem, in po vsej pravici je njega naslednik to proglasil svojemu narodu. Tudi mi častimo spomin pokojnika, v kojem je bil posebljen mir, in pripoznavamo radostno kot njega

najlepše volilo, da je ostavil svojemu narodu in s tem tudi vsem civilizovanim ljudstvom — blagoslov miru.

Vi ste že pritrdili tem mojim besedam s tem, da ste se dvignili raz sedeže in ste tako siklenili, da se ta sožalna izjava poslanske zbornice zabeleži v večni spomin v uradni zapisnik“.

Poljski posl. Lewakowski je na to zakričal: V imenu poljskega naroda protestujem proti tej izjavi. Ta vzklik je provzročil silno razburjenost in tak hrup, da Lewakowski, ki je bil vstal, ni mogel govoriti. Posl. dr. Vašaty je klical: Vi ste hujski kakor divjaki; posl. Březovsky je rekel: Sramujte, se, da se mrtvih ne spoštujete. Z vseh strani se je slišalo: Škandal! Sramota! Razburjenost je bila splošna in velika.

Ta dokaz poljske nestrpnosti je napravil vseobčo senzacijo v zbornici, med slovenskimi, hrvatskimi in českimi poslanci pa opravičeno razburjenje. Čuti je bilo vsiklikov: Barbari, divjaki, škandal itd.! Kakor čitamo v nekaterih listih, pozval je junak Levakovski posl. Vašatega na dvoboj radi jednega teh vklikov, — Poljski klub prišel je seveda v veliko zadrego, kajti gospoda slutijo, da se po srditosti Levakovskega niso posebno prikupili navzgor. Zato se je klub hitro sešel v posebno sejo, v kateri je izjavil predsednik, da je posl. Levakovski dal duška svojemu čustvovanju, ne da bi ga bil klub pooblastil v to, da je postopal nasprotno pravilom kluba, ko se je oglasil za besedo v zbornici ter, da je takó kršil solidarnost v klubu.

S to izjavo je najbrže stvar poravnana v zbornici, toda neprijetnega utisa, kojega je napravil nastop poslanca Levakovskega na vso javnost, ne bo mogoče tako hitro izbrisati. Kajti ves svet si more misliti sedaj, da poljski šovinizem ne pozna ni pijetete za mrtvimi, ni ozirov na najimnetneje činitelje v državi.

V Nemčiji so imeli ministersko krizo. Državni kancelar Caprivi je moral odstopiti; na njegovo mesto je prišel elzaško-lotrinski namestnik knez Hohene.

Poljski glasovi. — Lvovski „Przegłond“ je odobral edino laške napise v Istri. Proti temu listu se je oglasil potem krakovski „Czas“, ki je glasilo poljskih plemičev, in zavrnil tako bratenje s sovragi slovenskega naroda.

Škandal, kateri je uročil poslanec Lewakowski v državnem zboru, je spravljal Poljake v nemalo zadrego. Da je baron Chlumetzky takó govoril, se je zgodilo na željo presv. cesarja, kateremu je gotovo silno neljubo, da se je pripetil oni škandal. Pa tudi Poljaki iz Rusije so prosili poljski klub, naj se previdno vedejo, ker drugače bodo le škodovali poljskemu narodu na Ruskem.

V Italiji tudi rogovilijo zaradi dvojezičnih napisov v Istri. Mnogi vročekrvni irredentovci zahtevajo, da mora Italija kar vojsko napovedati Avstriji. Bedaki!

Francoska vlada je dala po vsi državi nalepiti brzojavno zahvalo novega ruskega carja na izraženo sožalje. Car je dejal, da je prepričan o vročih simpatijah francoskega naroda in da ostanejo trdne te zveze tudi zanaprej. — Francoska zbornica je izrekla svojo in vsega naroda žalost zaradi izgube carja Aleksandra na prav presrčen način.

Francija si hoče pridobiti afriški otok Madagaskar, ki jej je bil doslej le po imenu podrejen. Vlada bo zahtevala 50 milij. frankov kredita in odpošlje 20.000 vojakov na Madagaskar. Ta otok je bogat in krasen; meri okoli 600.000 stirijskih kilometrov.

Kitajsko-japonska vojna. — Japonska vojska napreduje na vseh straneh. Prvi voj, kateri vodi maršal Yamagata, je zavzel strategično jako važni kraj Feng-buang čeng, drugi voj, kateri vodi maršal Oyama, se je pripravljajal za naskok na Kinču, Taljen-van in na Port Arthur. Dočim se javlja iz kitajskega vira, da je kitajska vojska zopet zavzela Kuljen-čeng in da so v dotični bitki izgubili Japonci 3000 mož, poročla Reuterjev bureau, da so Japonci že vavzeli velevažni Port Arthur.

Budimpešta 7. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je predsednik Banffy izrazil sožalje Madjarov na smrti ruskega carja, ki je bil prijatelj našega vladarja in zaščitnik miru. V imenu silno razgrajajoče opozicije se je posl. Thally izrekel zoper to izražanje sočutja, češ, da obuja ime umrlega carja žalostne spomine in da bi Poljakom gotovo ne bilo ljubo, če bi Madjarji za carjem žalovali. Izraz sočutja se je postavil v zapisnik.

Izdajatelj in odgovorni urédnik A. Gabršček. Tiska Goriška Tiskarna A. Gabršček v Gorici.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči naravno brisko vino.

Franc Bensa v ozki ulici št. 8 v Gorici prodaja vsakovrstno usnje podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Karol Drašček pek Riva Corno št. 4. v Gorici.

Podružnica za razprodajo kruha se nahaja v Semeniški ulici št. 2.

Fränjo Jakil

tovarna kož v Rupij p. Miren in zaloga usnja v Gorici Raštel št. 9.

Novine Franc,

mizarski mojster, ima svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Priporoča se slovenskim rojakom.

Franjo Jakil

v Raštelu št. 9 ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja

krčmar „Alla Colomba“ za veliko vojašnico na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina in ima domačo kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obidič

čevljar v Semeniški ulici št. 4. se priporoča Slovincem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Ivan Kavčič

veletržec na Kornu ima zalogo Dreherjevega piva ter žita, moke, soli in otrobij.

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina bela in črna istrijanska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Fon

v Semeniški ulici ima prodajalnico vsakovrstnih klubukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Spominjajte se o vsaki priliki šolske dece v „Sloginih“ učnih zavodih.

Anton Koren

trgovec v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe.

Peter Birsa

gostilničar pri veliki cerkvi (Corte Caraveggia št. 4.) priporoča sl. občinstvu izborna domača vina, vedno dobro, sveže pivo, domačo kuhinjo; postrežbo točna.

Ivan Pečenko

veletržec z vinom na debelo v Vrtni ulici št. 8, (poleg ljudskega vrta na desno) prodaja nad 56 litrov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlanska. — Zagotavlja dobro, pristno blago, točno postrežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič

za veliko vojašnico v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in pisarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjižice, knjige za upisovanje, itd. Pisanke in risanke iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar se slavno učiteljstvo še posebno opozarja.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo veliko zalogo blaga kakor tudi gotovih oblek. Dalje: srajce, spodnje hlače, zavrtnice, civilne, vojaške in uradniške ovrtnike, sablje z vso opravo, zlate in sreberne zvezde skratka: vse, kar je potrebno za gospodo vsakega stanu. Obleke po naročilih izdeluje točno in po nizki ceni.